

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 530: Ta Vốn Do Duyên Sanh Mà Huyền Có, Khi Hiện Ra Huyền Tướng, Tức Là Không Thật Có, Cho Nên Nói Ngã Tướng Tức Là Phi Tướng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 046)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Ngã Bỏn Duyên Sanh Huyền Hữu, Dương Kỳ Hiện Huyền Tướng Thời, Tức Thị Phi Hữu, Cố Viết Ngã Tướng Tức Thị Phi Tướng】

【Ta vốn do duyên sanh mà huyền có, lúc hiện ra huyền tướng, tức là không thật có, cho nên nói ngã tướng tức là phi tướng.】

Chúng ta chỉ cần hiểu rõ câu này, thì ba câu phía sau tự nhiên sẽ thấu suốt. Đây là nói lời chân thật. Nói lời chân thật thì thường thường lại hoàn toàn trái ngược với kiến thức thông thường và quan niệm của chúng ta, do đó rất khó tiếp nhận, nhưng nó là sự thật. “Ngã” (Ta), chúng ta hiện nay đều coi cái thân thể này là “Ta”, hễ nói đến “Ta” liền biết là cái thân thể này. “Ta” từ đâu mà đến? Nếu quý vị nói “Ta” là do cha mẹ sinh ra, lời này nói không thông. Cha mẹ có thể sinh ra được không? Nếu cha mẹ thực sự có thể sinh ra, thích sinh bao nhiêu liền có thể sinh bấy nhiêu, đó mới gọi là “có thể sinh”. Tại sao có người kết hôn cả đời lại không sinh được con? Tại sao có những người không muốn có con, lại cứ sinh ra cả đàn? Quý vị thử nghĩ kỹ xem, quý vị sẽ hiểu được đạo lý trong đó. Cha mẹ không thể sinh ra, cha mẹ chỉ là “duyên”, nó phải có một cái “nhân”, nhân gặp duyên thì mới kết quả. Cha mẹ chỉ là duyên, nhân là gì? Nhân là nghiệp đã tạo trong đời quá khứ. Đời quá khứ tạo thiện nghiệp, thì đời này mạng tốt, cho nên sinh vào nhà phú quý, không lo cơm áo; đời quá khứ nếu tạo ác nghiệp, thì đời này cuộc sống sẽ vô cùng vất vả gian nan, nghiệp lực đang làm chủ tể. Tuổi thọ dài hay ngắn, thân thể khỏe mạnh hay không, dung mạo đẹp hay xấu, hoàn toàn do nghiệp lực chi phối. Nghiệp là nhân, cha mẹ là duyên, nhân duyên hòa hợp mới hiện ra cái thân tướng này. Cho nên cái “Ta”

này, cái thân này của ta, vốn dĩ là duyên sanh huyễn hữu, là pháp do nhân duyên sanh. Cái “hữu” (có) này không phải là thật có, mà là huyễn có, điều này ở phía trước chúng ta đã từng nhiều lần báo cáo qua rồi.

Ngày nay chúng ta nhìn thấy thân tướng của chính mình, cùng tất cả cảnh giới tướng ở bên ngoài, thấy đều là những tướng liên tục sinh diệt trong từng sát-na, không phải là thật. Lời này đã giảng rất nhiều lần, nhưng chúng ta có nghe lọt tai hay không? Dường như là nghe lọt rồi, lại dường như chưa nghe lọt. Đây là chuyện thế nào? Nghe thì có nghe, nhưng tuyệt nhiên không khởi tác dụng. Nếu quý vị thực sự nghe lọt tai, khởi tác dụng rồi, thì có thể nói quý vị đối với ý niệm được mất của thế gian này không còn nữa, ý niệm tham sân si cũng chẳng còn. Tại sao vậy? Vì biết rõ tất cả các pháp đều là do duyên sanh huyễn hữu, không phải thật, quý vị còn đi tạo nghiệp nữa chẳng? Không thể nào! Nếu quý vị đi tạo nghiệp, cái nghiệp này tạo ra quá oan uổng. Ta ở thế gian này muốn được danh, muốn được lợi, muốn thành tựu cái này, thành tựu cái kia, kết quả rốt cuộc đều bằng không. Không phải nói tương lai mới bằng không, quý vị hiện tại đang tạo, hiện tại chính là bằng không. Quý vị tưởng rằng hiện tại quý vị có thể đạt được sao? Đó gọi là ngu si, đó gọi là tự lừa dối mình, quyết định không đạt được, vậy hà tất phải đi tạo nghiệp? Điều này thuyết minh cho “duyen sanh huyễn hữu”.

Khi hiện tượng đang hiện tiền, đương thể tức không, trọn không thể được, tức là không thật có (tức thị phi hữu), đây là thuyết minh chân tướng sự thật. Tướng tuy là huyễn hữu, là không dừng trụ (bất trụ), không dừng trụ tức là nó tuyệt đối sẽ không dừng lại ở đây. Giống như chúng ta xem phim, hình ảnh trên màn bạc đó không phải là dừng yên một chỗ. Điều này hiện tại chúng ta đều biết, là do cuộn phim phía sau đang chiếu, tốc độ của nó rất nhanh, đôi từng tấm từng tấm một, một giây đồng hồ ống kính đóng mở 24 lần, không ngừng đóng mở, cũng giống như không ngừng sanh diệt, chính là cái tướng này, một tấm cũng không giữ lại được. Trước mắt chúng ta ngay cả thân của chính mình, không những cái thân này, mà cả ý niệm của chính mình, trên Kinh Kim Cang nói “*Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bào ảnh*” (Tất cả pháp hữu vi, như mộng huyễn bọt bóng). Trong pháp hữu vi đó, quý vị hãy xem “Bách Pháp Minh Môn” thì sẽ biết: tâm pháp, tâm sở pháp, bất tương ưng hành pháp, sắc pháp, thấy đều là pháp hữu vi. Pháp hữu vi chính là thế giới thân tâm mà chúng ta nói ngày nay, đây hoàn toàn là pháp hữu vi. Pháp hữu vi thấy đều là do duyên sanh huyễn hữu, sát-na chẳng dừng, đây là chân tướng. Thế nhưng “thể” quyết

định hiện tướng, tướng hiện ra này là không dừng trụ. Bởi vì nó có thể hiện tướng, tướng lại sẽ biến đổi, cho nên Phật mới dạy chúng ta phải “sanh tâm”. Đạo lý của việc “sanh tâm” là bởi vì cái tướng này nó sẽ biến đổi, quý vị sanh thiện tâm thì hiện ra tướng tốt, quý vị sanh ác tâm thì hiện ra tướng ba đường ác, chính vì duyên có này, Phật mới dạy quý vị “nhi sanh kỳ tâm” (mà sanh tâm đó). Chư Phật Bồ Tát sanh chính là thanh tịnh tâm, phổ độ hết thấy chúng sanh, giáo hóa hết thấy chúng sanh, những gì các Ngài tạo tác gọi là tịnh nghiệp. Nghiệp này của các Ngài là thiện, không phải là ác, là thiện tâm. Có ý niệm hay không? Không có. Quý vị làm việc dùng thiện tâm để làm, quý vị tạo chính là thiện nghiệp; dùng ác tâm để làm, quý vị tạo chính là ác nghiệp; lìa khỏi cả hai bên thiện ác, quý vị tạo chính là tịnh nghiệp. Chư Phật Bồ Tát đã tạo gọi là tịnh nghiệp, hai bên thiện ác đều không có, hoàn toàn phù hợp với lời giáo huấn trên Kinh Kim Cang “*Vô trụ sanh tâm*”, cho nên đó gọi là Phật, đó gọi là Bồ Tát. Các Ngài không còn luân hồi nữa, không những không còn luân hồi, mà cũng không ở trong mười pháp giới, các Ngài an trụ ở Nhất Chân pháp giới. Những đạo lý và chân tướng sự thật này, chúng ta đều phải thấu rõ, đều phải sáng tỏ.

“*Nhân thân nan đắc, Phật pháp nan văn*” (Thân người khó được, Phật pháp khó nghe), chúng ta thật may mắn có được thân người, thật may mắn được nghe Phật pháp; được thân người, nghe Phật pháp rồi mà chưa thể nhận hội được ý nghĩa chân thật của Phật pháp, vẫn còn tạo nghiệp luân hồi, quý vị nói xem như thế có oan uổng hay không? Nếu như đem Phật pháp ra để tạo tội nghiệp, thì thật quá đáng thương, quả báo ở nơi địa ngục A-tỳ. Quý vị không làm thì còn đỡ, không làm thì không có tội nặng đến như vậy, sẽ không phải chịu khổ sở như ở đây. Đây đặc biệt là điều chúng ta phải sáng tỏ, phải giác ngộ. Cho nên thực sự thấu hiểu chân tướng, thì thân tâm thanh tịnh. Bởi thế mới nói “Ngã tướng tức thị phi tướng”. “Ta” đã vốn là không thể được, thử hỏi còn thứ gì quý vị có thể đạt được đây? Người giác ngộ triệt để, họ trải qua ngày tháng thế nào? Tùy duyên, tùy hỷ, ngày tháng trôi qua vô cùng an lạc, “*Tùy duyên tiêu cự nghiệp, bất cánh tạo tân ương*” (Tùy duyên tiêu nghiệp cũ, chẳng tạo thêm tai ương mới), họ không tạo nghiệp nữa, họ tùy duyên tiêu nghiệp. Tiêu nghiệp mà không tạo nghiệp, thế mới là cao minh, đó mới thực sự gọi là học Phật. Nhân tướng cũng là do duyên sanh huyễn hữu, chúng sanh tướng, thọ giả tướng thấy đều là duyên sanh huyễn hữu, cùng một đạo lý, cho nên “tức thị phi tướng” (tức là phi tướng), lý cũng giống như vậy.